

"Zie wat je hoort"

Woensdag 25 december 2019

Thema week 4: Het is al begonnen, zie je het niet?

Vaak is wat ik verlang al enige tijd aan de gang voordat ik het in de gaten heb. Dat zie ik pas achteraf. Had ik het niet eerder kunnen waarnemen? Wellicht, als ik de vaardigheid had gehad om door de buitenkant van de alledaagsheid heen de verborgen binnenkant vol beloften te onderscheiden. Of - in de termen van deze retraite: als ik niet alleen zie wat ik zie, maar ook zie wat ik nog niet zie, maar al wel hóór.

Vorbereiding

De afgelopen weken hebben we gebeden met teksten uit het Oude Testament. We vroegen de profeten of ze ons de vaardigheid konden leren door de soms barre buitenkant de beloftevolle binnenkant te onderscheiden. De komende dagen proberen we die vaardigheid toe te passen op enkele teksten uit het Nieuwe Testament.

Ik begin mijn gebed te vragen wat ik verlang.

Bijbeltekst voor vandaag, woensdag 25 december: Lucas 2:11-12

'De engel (boodschapper namens God) sprak tot de herders: 'Ik verkondig u een vreugdevolle boodschap, bestemd voor heel het volk. Heden is u een redder geboren, Christus, de Heer, in de stad van David. Dit zal voor een teken zijn: je zult een pasgeboren kind vinden, in doeken gewikkeld, liggend in een kribbe.'

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Zie wat je hóórt.

Wat je ziet is een pasgeboren kind. Wat je hóórt is: hij is de redder.

Wat je ziet is een armeluisbaby in een voerbak. Wat je hóórt is: hij is de Messias.

En trouwens, wat heb je aan een redder die nog een baby is. Hoe lang moet je niet wachten, voordat hij in actie kan komen?

Met nuchtere ogen bezien, hangt het verhaal van onwaarschijnlijkheden aan elkaar. Je hebt werkelijk verbeeldingskracht nodig (ogen van het geloof) om dwars door de schamele

buitenkant heen te zien wat er gezegd wordt.

- 1 Ik plaats mij in de situatie van de herders. En laat de woorden van de boodschapper (engel) op mij inwerken.
- 2 Aan de herders uit het verhaal gaven die woorden vreugde en bemoediging. Wat doen die woorden met mij?
- 3 En als ik de woorden van de engel toepas op mijn leven: 'Zie door de schamele buitenkant heen hoe de Heer daar reeds aanwezig is; een begin maakt...'
Ik ga na op welke situatie(s) in mijn leven dat betrekking kan hebben.
- 4 Aan het eind van mijn gebed voer ik een gesprekje al naar gelang:
 - met de herders,
 - met Jezus' moeder Maria,
 - met (de kleine) Jezus,
 - met God.

Terugblik op het gebed

Na afloop van de gebedstijd neem ik nog enkele ogenblikken om erop terug te zien. Of liever: ik vraag de Heer of Hij mij in herinnering wil brengen wat er belangrijk was in mijn gebedstijd. Waar ik het gevoelen had dat Hij mij raakte, of juist niet. En wat dat wellicht zou kunnen betekenen.

De terugblik is dus niet een vorm van huiswerk, maar een korte tijd om stil te staan bij de nasmaak van mijn gebed. Juist zoals je na een maaltijd kunt nagenieten (of niet!).

Wat blijft 'hangen'? Welke gevoelens, indrukken, woorden, gedachten vragen als het ware om opgemerkt te worden.

Eventueel maak ik daar een korte aantekening van.